

jfr. den med cirkulære af 6. april 1960 udsendte betænkning fra undervisningsministeriets læseplansudvalg og betænkning nr. 277 om folkeskolens specialundervisning, eller til bestemmelserne i lovbekendtgørelse nr. 257 af 14. juni 1960 om ungdomsskoler og aftenskoler m. v. eller til en anden uddannelse af særlig art i fortsættelse af folkeskolens ældste trin.

§ 3. Undervisningsplanerne må for at kunne godkendes ikke med hensyn til optagelsesbetingelserne og uddannelsens varighed afvige fra den nugældende ordning, ligesom det må påses, at en således tilrettelagt uddannelse fortsat kvalificerer til ansættelse i folkeskolen.

§ 4. Denne lov træder i kraft fra 1. august 1962.

I henhold til den i § 1 givne bemyndigelse skal der kunne gives seminarierne tilladelse til for eksempel at indføre *linjelæsning for den enkelte elev på flere områder, end det hidtil har været muligt*, at foretage ændringer i den efter den nugældende ordning eksisterende fagkreds på seminarierne m. v.

Det er dog herved en forudsætning, at der stadig gives en undervisning i de pædagogiske fag samt i grundfagene dansk, skrivning, regning og kristendomskundskab som efter gældende lov og bekendtgørelse.

Bortvalg af fag kan bl. a. ske blandt følgende: musik, gymnastik, formning og et af orienteringsfagene (historie, geografi, biologi og naturlære). I de øvrige fag i seminariets fagkreds skal der fortsat gives en undervisning i henhold til seminarielovens § 11 og de dertil hørende bestemmelser i bekendtgørelsen.

Hvis musik og/eller formning bortvælges, skal der i sang og/eller tegning gives en grunduddannelse med henblik på klasselærerfunktionen.

Det skal ved bortvalg af fag og ændring af de øvrige fags omfang sikres, at der sker en hertil svarende udvidelse af antallet af linjefag.

Lovforslaget indeholdt i sin oprindelige form forslag om nedsættelse af et nævn med repræsentation fra seminarierne og lærernes organisationer til kontrol med undervisningsplanerne, idet det herved ville sikres, at undervisningen kunne tilrettelægges i faste rammer ved de enkelte seminarier, ligesom nævnet i det hele ville kunne øve en koordinerende indflydelse.

Bestemmelsen udgik under lovforslagets behandling ud fra et ønske om at stille ministeren friere med hensyn til valget af rådgivere i spørgsmålet om godkendelse af undervisningsplaner.

Lovforslaget fik i folketinget tilslutning fra alle sider. Der var enighed om, at den stærke udvikling på undervisningens område